

La situació econòmica ha fet que enguany molts de voluntaris que treballen amb ONG deixin de viatjar per participar en els seus projectes a països en vies de desenvolupament. No s'ha debilitat el compromís, diuen les organitzacions, però sí el tipus de suport

La crisi pesa

Solidaris

PALMA Centenars de ciutadans dediquen les vacances d'estiu a conèixer i a donar suport a les ONG. Així, treballen de manera voluntària en els projectes a països en desenvolupament, encara que enguany són molts menys els que han pogut viatjar a causa de la crisi, segons han confirmat diverses organitzacions.

La crisi no ha debilitat el compromís de la societat amb les ONG, però sí que ha canviat el tipus d'ajuda que estan disposats a donar, explica Yolanda Polo, portaveu de la Coordinadora d'ONG de Desenvolupament (ONGD), que agrupa 96 organitzacions estatals i unes 400 d'autòniques.

"Molta gent ha reduït les aportacions econòmiques, però s'ofereix a col·laborar i a fer feina de manera altruista, i els viatges a l'estranger també s'han reduït molt, perquè cada voluntari s'ha de pagar el bitllet i manutenció", assenyala.

La Coordinadora detalla que hi ha més de dos milions d'espanyols que donen suport econòmic a la tasca de les ONG i que uns 25.500 treballen com a voluntaris dels col·lectius, però no existeixen xifres de quants poden pagar els més de 1.500 euros que costa fer feina durant l'estiu en un projecte a l'estranger.

La solidaritat no és un luxe

"Molta gent que ha quedat a l'atur s'ofereix per treballar unes hores, la qual cosa demostra que el compromís i la solidaritat no han descendit", confirma la vicepresidenta de la Coordinadora, Eva Sarto. Per Sarto, la societat ha entès que

"la solidaritat no és un luxe per a temps de bonança, sinó una prioritat que no podem abandonar en temps difícils".

Ajuda en Acció

L'ONG Ajuda en Acció desenvolupa projectes a Àsia, Àfrica i Amèrica Llatina, però només envia voluntaris d'estiu a fer feina en projectes llatinoamericans i n'ha notat el gran descens.

"El nombre de voluntaris per viatjar a l'estranger a ajudar ha caigut en picat", indica la portaveu de l'organització, Emilia Arias, qui confirma que normalment l'ONG envia entre 20 i 30 voluntaris cada estiu per col·laborar en els projectes a l'estranger, però enguany només hi ha anat deu".

"Han quedat fora pel tema econòmic", coincideix la responsable de voluntariat, Elisa Iglesia, qui detalla que "es tracta de gent molt compromesa, que passa un temps col·laborant amb nosaltres aquí a Espanya i decideix fer una passa més".

Així mateix, l'ONG Solidaritat Internacional, que està involucrada en 150 projectes de desenvolupament per tot el món, envia voluntaris a l'estranger cada any. "És molt important donar als nostres socis i col·laboradors la possibilitat d'implicar-s'hi de manera directa, de veure tot el que s'aconsegueix gràcies a la seva aportació," apunta la responsable de voluntariat de Solidaritat Internacional, Sandra Victoria Salazar.

Aquest agost, l'ONG té unes 60 persones que treballen com a voluntaris en 14 projectes de cinc països, tots d'Iberoamèrica, i el juliol en va enviar uns 40.

Una és Ángela Gutiérrez, una funcionària del Ministeri d'Economia i Hisenda, que va viatjar la setmana passada al Perú per treballar durant tres setmanes en un projecte de promoció de les capacitats de la dona.

"Podré fer turisme la resta de la meua vida, però ara que estic bé i no tenc lligaments personals ni professionals, vull veure la realitat i aportar un gra d'arena per millorar-la", explica Gutiérrez. Sergio González i la seva dona, Ana Martín de Rosales, ambdós professionals de 35 anys, s'han ofert voluntaris per fer costat a sengles projectes de Solidaritat Internacional. Des de l'aeroport de Barajas, abans d'embarcar amb destinació a Guatemala, González indica que es tracta de "tornar alguna cosa de tot el que ens ha tocat a nosaltres i donar un cop de mà a persones que ho tenen més difícil".

Disposats a tot

Una altra organització que depèn en bona mesura dels voluntaris que criden a la seva porta dispo-

sats a ajudar són les Missioneres de la Caritat, orde fundada per la mare Teresa de Calcuta, que disposa de centres a grans ciutats dels cinc continents, inclòs Madrid. Sens dubte, els més coneguts són els centres per a malalts terminals que l'orde regenta a Calcuta i fins allà arriben diàriament desenes de voluntaris.

L'orde no publicita les seves necessitats ni du el control dels seus col·laboradors, que solen aparèixer a la seva porta al matí, ajuden aquell dia i se'n van, explica una de les voluntàries. En general, però, el sistema de tramesa de voluntaris per col·laborar amb programes a l'estranger és organitzat i reglat, fins al punt que la majoria de les ONG exigeix que els voluntaris hi hagin col·laborat al llarg de l'any i fins i tot hagin assistit a unes sessions informatives prèvies. D'altres no donen la possibilitat de treballar, sinó que organitzen "viatges solidaris", l'objectiu dels quals és conscienciar els col·laboradors de la importància del treball que realitzen en àrees necessitades. • Efe

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

Nous camins per a la solidaritat

Que la crisi hagi reduït el nombre de viatgers solidaris -persones que es paguen les pròpies vacances per anar a col·laborar a un país empobrit- pot semblar irrellevant des del punt de vista del viatger que decideix quedar aquí, perquè segur que trobarà una altra ocupació útil. Però és un problema per a les comunitats receptors que ara tenen menys mans per desenvolupar els seus projectes i també perquè minven els guanys que deixa aquest peculiar turisme. Igualment, és bo que persones que abans col·laboraven amb les ONG amb aportacions econòmiques i ara, amb la crisi, no poden fer-ho substituïssin els doblers per ajuda en espècie -temps, habilitats, etc.-. Però, potencialment, com han apuntat representants d'ONG que realitzen accions d'alta

A les comunitats receptors els és un problema tenir menys mans per desenvolupar projectes

qualificació tècnica, la caiguda d'ingressos d'aquestes entitats obre la possibilitat de substituir tècnics contractats per voluntaris, confonent-se els dos rols i devaluant la tasca dels professionals.

Sigui com sigui, la crisi obre un escenari en què és necessari trobar nous camins per a la solidaritat. Com en tots els altres camps d'activitat econòmica, la solidaritat organitzada es troba a la cruïlla entre la resistència als canvis, l'adaptació resignada a un nou escenari que pot generar greus problemes, i la transformació dels procediments i les eines per salvar allò més important: que la solidaritat no minvi, i que l'ajuda arribi a qui la necessita. •